

<http://www.luju.ro/afacerea-neverland-de-aproape-5-ani-femeia-de-afaceri-mihaela-marinescu-e-ste-plimbata-intre-parchete-instante-si-sectii-de-politie-pentru-a-si-recupera-banii-pe-care-i-i-datoreaza-societatea-unor-greci-desi-are-decizie-judecatoareasca-definitiva-inca-din-2>

AFACEREA NEVERLAND – De aproape 5 ani, femeia de afaceri Mihaela Marinescu este plimbata intre parchete, instante si sectii de politie pentru a-si recupera banii pe care i-i datoreaza societatea unor greci. Desi are decizie judecatoreasca definitiva inca din 2014, Mihaela Marinescu nu si-a primit nici acum cei 150.000 de euro. Grecii sunt de negasit (Documente)

Scris de Valentin BUSUIOC | Data: 13.01.2019 11:55

Ceea ce veti citi mai jos este un fel de „Moartea domnului Lazarescu”, dar nu cu spitale si ambulante, ci cu parchete, instante si sectii de Politie. Totusi, spre deosebire de domnul Lazarescu, doamna Marinescu – protagonista articolului de fata – a supravietuit si isi duce lupta mai departe. Lumea Justitiei prezinta in cele ce urmeaza primul episod dintr-un serial cutremurator, legat de calvarul prin care este nevoit sa treaca un om simplu de aproape 5 ani incoace, in incercarea de a-si recupera o suma de bani la care are dreptul printr-o hotarare judecatoreasca definitiva.

Pe scurt, cazul se prezinta in felul urmator: femeia de afaceri **Mihaela Marinescu (foto)** a avut in 2012 o relatie contractuala intre firma ei, SC MM Trans Delivery World SRL (CUI: 25403483), si societatea SC Neverland Blue SRL (CUI: 28928941), constand in activitati de transport de fructe. La un moment dat, in 2013, a doua companie nu i-a mai platit primeia o suma de **687.264,15 lei (aproape 147.000 de euro la cursul actual, circa 157.000 de euro la cursul momentului)**, reprezentand contravaloarea serviciilor aferente lunilor ianuarie-aprilie 2013. Pe 1 aprilie 2014, **judecatoarea Andra Monica Asanica** (de la Sectia a VI-a Civila a Tribunalului Bucuresti) i-a dat dreptate Mihaelei Marinescu, obligand Neverland Blue sa plateasca respectivii bani (**vezi Anexa 1**). Sentinta civila nr. 1612/2014 din **dosarul nr. 38417/3/2013** a ramas definitiva prin neatacare. Pana aici, nimic spectaculos.

Insa ce te faci cand incerci sa dai de reprezentantii firmei respective (**Ioannis Vrocharidis** si fiul acestuia, **Nikolaos Vrocharidis**), ca sa-ti recuperezi datoria, ei nu sunt de gasit, iar autoritatile te plimba de la IPJ la parchet si inapoi la Politie? Un om normal ar fi renuntat de mult sau chiar ar fi clacat psihic. Nu inasa si Mihaela Marinescu, ale carei eforturi continua chiar si in momentul redactarii acestui articol (cititi atasate la final toate documentele relevante).

Dar sa vedem cum a decurs povestea.

In octombrie 2012, intre societatea Mihaelei Marinescu – respectiv **SC MM Trans Delivery World SRL** – si alta firma – **SC Neverland Blue SRL** (debitoria) –, reprezentata si statutar si de facto de doi cetateni greci, tata si fiu, a fost incheiat un obisnuit contract comercial avand ca obiect „prestari servicii transport”.

Pana la jumatatea lunii aprilie 2013, relatiile economice, desi s-au desfasurat greoi, au avut un ritm oarecum constant. Incepand cu aceasta perioada, au aparut problemele legate de intarzieri la plata, sustine Marinescu. Cu aceasta ocazie, desi verbal femeia de afaceri a incercat gasirea de solutii amiabile, in acelasi timp ea a procedat la demersurile legale obligatorii (somatii de plata), care au avut ca rezultat incheierea intre parti a unui angajament de plata, prin care debitoria recunostea fara opozitie integral debitul datorat in care erau incluse si facturile ce urma sa vina la plata in luna august 2013, a explicat Mihaela Marinescu. De asemenea, debitoria recunostea penalitatile datorate, precum si diferentele de curs valutar, angajandu-se ca in termen de 45 de zile lucratoare sa le achite integral, respectiv pana la data de 20.09.2013, lucru care nu s-a intamplat. De aceea, la data scadenta a angajamentului, Marinescu a revenit cu o notificare in scris. Notificarea a ramas fara raspuns, dar grecii au promis ca achita absolut tot. Mihaela Marinescu a acceptat, insa a vazut ca realitatea a fost cu totul alta – in sensul ca, raportat la quantumul debitului, platile pe care le-a facut Neverland in perioada de la semnarea angajamentului au fost nesemnificative. Pentru aceste motive, in noiembrie 2013, proprietara MM Trans a decis sa se adreseze instantei in vederea solutionarii problemei, fapt ce era stipulat de altfel in contractul initial si in angajamentul de plata.

In acest moment incepe circul care dureaza chiar si astazi.

La data de 30.11.2013, Mihaela Marinescu a depus la Tribunalul Bucuresti cerere de chemare in judecata pentru ordonanta de plata. A fost inregistrat **dosarul nr. 38417/3/2013**. Pe 01.04.2014, prin Sentinta 1612, instanta a stabilit ca debitoria datoreaza suma de 687.264,15 lei (circa 157.000 euro la data aceea), reprezentand suma facturilor neachitate. De asemenea, prin dispozitiv, Tribunalul Bucuresti acorda debitoarei dreptul de a formula apel in 30 de zile de la comunicare.

„Intrucat motivarea intarzia sa apara, ma adresez Inspectiei Judiciare, care imi raspunde ca doamna judecator are inca 37 de hotarari nemotivate inca din anul anterior (2013) si sa mai am rabdare. Intr-un final, in data de 14.06.2014, primesc motivarea si, conform dispozitivului, astept 30 de zile ca debitoria sa formuleze apel fapt ce nu s-a intamplat. Insa in aceasta perioada am solicitat de la ONRC un certificat constatator, sa vad care mai este situatia cu firma debitoare. Ocazie cu care constat ca acestia aveau sediul social expirat dinaintea semnarii angajamentului de plata, la punctele de lucru din complex Sumarket – Afumati functionand deja alta societate. Ulterior obtinerii acestor informatii, am inceput sa caut pe Internet mai multe informatii in ceea ce ii priveste. Intre timp, am formulat in instanta o noua cerere pentru acordarea penalitatilor ce erau atat stipulate individual pe facturi, cat si asumate prin angajamentul de plata din iulie 2013 (cand mi s-a stabilit taxa de timbru, mi-a pierit elanul).

La expirarea celor 30 de zile, conform dispozitivului, vazand ca nu fac apel (reprezentantii debitoarei nu s-au prezentat nici la judecarea pe fond), ma adresez unui executor judecatoresc, in vederea punerii in aplicare a sentintei si pentru a indeplini toata procedura legala din civil”, a relatat Mihaela Marinescu pentru Lumea Justitiei.

Plangerea la DIICOT

Motivata de cele spuse mai sus, in data de 01.08.2014, femeia de afaceri s-a adresat cu plangere penala catre DIICOT – Serviciul Teritorial Bucuresti, plangere inregistrata pe 06.08.2014 sub nr. 1509D/P/2014 (vezi Anexa 2). Mihaela Marinescu sustine ca s-a adresat catre DIICOT din doua motive:

- reprezentantii debitoarei sunt cetateni straini, deci existau elemente de extraneitate;

- era indeplinit cuantumul prejudiciului de cel putin 500.000 de euro, reprezentand atat suma din sentinta din aprilie, cat si totalul penalitatilor datorate pana la data introducerii plangerii, intrucat Marinescu introdusese o cerere in instanta; penalitatile erau recunoscute si de catre debitor, prin actul semnat in iulie 2013.

Dupa 30 de zile de la depunerea plangerii, neprimind niciun raspuns, la mijlocul lunii septembrie 2014 femeia de afaceri s-a deplasat la DIICOT, incercand sa afle ce se intampla. Acolo, i-a explicat si verbal procuroarei **Mihaela Militaru** ceea ce scrisese in plangere, iar magistratul a asigurat-o ca dosarul este in cercetare si ca proprietara MM Trans va fi anuntata de rezultatul lucrarii.

Pe 23 octombrie 2014, Marinescu a primit o adresa de la DIICOT (vezi Anexa 3), prin care i se comunica faptul ca intrucat cauza nu este de competenta DIICOT, plangerea a fost trimisa la Parchetul de pe langa Tribunalul Ilfov, spre competenta solutionare.

La randul lui, PT Ilfov i-a confirmat primirea plangerii si inregistrarea ei sub nr. 1145/P/2014. Pe 14.11.2014, a fost emisa o adresa, conform careia dosarul a fost trimis la Parchetul General, pentru ca PICCJ sa stabileasca in mod clar a cui este competenta solutionarii (vezi Anexa 4). Prin acest ping-pong, au trecut primele 6 luni de la inregistrarea plangerii...

Aventura de la IPJ Ilfov

Intrucat Mihaela Marinescu nu a primit niciun raspuns de la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, ea a mers personal acolo la jumatatea lunii ianuarie 2015, unde a aflat ca dosarul fusese trimis la Parchetul de pe langa Tribunalul Ilfov. Acolo, la parchet, procurorul de serviciu i-a spus ca dosarul fusese trimis pentru cercetari la IPJ Ilfov – Serviciul de Investigare a Fraudelor (SIF).

„Am luat legatura voluntar cu IPJ Ilfov, intreband daca dosarul a ajuns la dansii si cui a fost repartizat. De acolo mi se raspunde ca inca nu a sosit, dar cand va veni voi fi contactata. La jumatatea lunii februarie, am fost sunata de catre **agentul-sef principal Ionel Danaila**, care mi-a spus ca i-a fost repartizata lucrarea si ca este necesar sa ma prezint pentru audieri. Am stabilit de comun acord data de 25 februarie 2015.

In ziua respectiva, nu s-a produs nicio audiere, ci a fost o discutie amicala, in care i-am spus intreaga poveste, am depus documentele si am stabilit ca ma va chema dansul la audieri dupa ce intai se va ocupa sa identifice reprezentantii debitoarei. Dupa o luna (adica spre sfarsitul lunii martie), vazand ca nu primesc niciun semn, sun la domnul politist, intreband care e stadiul lucrarii. Mi se raspunde ca nu i-a gasit pe reprezentanti, dar sa stau linistita, ca ma cauta dansul”.

Deja se implineau un an de la ramanerea definitiva a Sentintei civile nr. 1612/2014 si 7 luni de la depunerea plangerii la DIICOT, fara niciun rezultat, ci doar cu asigurari din partea institutiilor.

Vazand asa, Mihaela Marinescu a formulat in iunie 2015 cerere de studiere a dosarului si a primit aprobarea pe 10.07.2015. Din cauza ca nu l-a putut gasi pe politistul de caz, femeia de afaceri a revenit cu cererea 5 zile mai tarziu, fiindu-i stabilita data de 17.07.2015 pentru audiere.

„Cu aceasta ocazie, se prezinta avocatul meu, care constata doar existenta celor doua procese verbale si in rest absolut nimic. Avocatul formuleaza cerere de eliberare copii din dosar, la care nu mi s-a raspuns niciodata” **(vezi Anexa 5)**.

In acest context, pe 20.07.2015, Marinescu a formulat plangere catre **procuroarea de caz Elvira Roata**, de la PT Ilfov, reclamand tergiversarea cercetarilor si incalcarea drepturilor ei de catre politist. Plangerea a fost primita pe 21 iulie 2015, iar **doua zile mai tarziu** magistratul a respins-o **(vezi Anexa 6)**.

Totusi, dosarul i-a fost luat agentului-sefe principal Ionel Danaila, fiindu-i repartizat altei politiste de la IPJ Ilfov, Serviciul de Investigare a Fraudelor: subinspector Anca Grigoriu. „Aceasta ma contacteaza telefonic la finalul lunii iunie nu pentru a ma audia, ci pentru a imi reformula cererea cu privire la documentele in copie din dosar. M-am prezentat in data de 30.07.2015, constatand ca de data asta documentele erau asezate. Avem doar o discutie in care doamna politist imi spune amical ca dansa nu considera ca vreuna din infractiunile reclamate de mine savarsite de catre reprezentantii debitoarei se sustine, dar ca – din nou – sa stau linistita, ca vedem ce se mai intampla. Am asteptat toata luna august 2015 vreun raspuns cu privire la stadiul dosarului, si la inceputul lunii septembrie am sunat la IPJ Ilfov. Mi s-a spus ca doamna politist este in concediu si ca ma va contacta. Pe la jumatatea lunii, am revenit cu un telefon si am gasit-o pe doamna politist, care mi-a spus sa nu mai deranjez, ca mi se va comunica in

scris rezultatul cercetarilor. Care cercetari? Nu a fost absolut nimic”.

Cu necazul pana la Livia Stanciu

Vazand asa, Mihaela Marinescu a formulat memoriu catre presedinta de atunci a ICCJ, **judcatoarea Livia Stanciu**. De la cabinetul Liviei Stanciu, raspunsul a venit in data de 29.09.2015.

Pe scurt, **magistratul-asistent Viorel Ciobanu** preciza ca „*exceptand activitatea de judecata, Inalta Curte de Casatie si Justitie nu are competenta de a oferi persoanelor fizice sau juridice puncte de vedere in raport de situatii juridice particulare, interpretari ale unor texte de lege, care pot fi invocate in fata autoritatilor sau alte interpretari ce se circumscriu activitatii de consultatie juridica. (...) Potrivit dispozitiilor art. 97 din Codul de procedura civila, instanta suprema nu judeca in prima instanta cauzele in materie civila. (...) Inalta Curte de Casatie si Justitie nu are atributii de control administrativ asupra activitatii de judecata a instantelor, a activitatii parchetelor ori a altor institutii ale statului, aceste institutii neaflandu-se in raporturi de subordonare fata de instanta suprema*” **(vezi Anexa 7)**.

Ca o coincidenta, pe 1 octombrie, procuroarea Elvira Roata a clasat dosarul cu privire la o parte dintre acuzatii, iar in legatura cu celelalte a declinat competenta catre Parchetul de pe langa Judecatoria Sectorului 4. Procuroarea i-a comunicat petentei ordonanta de clasare pe 08.10.2015 **(vezi Anexa 8)**. Interesant este insa ca magistratul si-a declinat competenta dupa luni intregi de la primirea plangerii, desi actualul Cod de procedura penala – la art. 58, alin. (2) – prevede ca acest lucru trebuie facut **de indata**.

In episodul urmatoar, veti vedea cum a fost tratat cazul Mihaelei Marinescu de catre Procurorul General Tiberiu Nitu si Judecatoria Sectorului 4.

Lista anexelor:

[- Anexa 1](#)

[- Anexa 2](#)

[- Anexa 3](#)

[- Anexa 4](#)

[- Anexa 5](#)

[- Anexa 6](#)

[- Anexa 7](#)

[- Anexa 8](#)

